

Sygn. akt: I 1 C 872/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Aleksandra Miksza

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko E. S.

o zapłatę

I zasądza od pozwanej E. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 998,55 zł (dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 55/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 294,39 zł od dnia 19.09.2017 r. do dnia zapłaty;

- 508,46 zł od dnia 26.09.2017 r. do dnia zapłaty;

- 1,38 zł od dnia 15.01.2018 r. do dnia zapłaty;

- 158,71 zł od dnia 27.10.2017 r. do dnia zapłaty;

- 35,61 zł od dnia 27.10.2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanej E. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 947,00 zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 900,00 (dziewięćset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. wniósł w dniu 15.1.2018r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko E. S. o zapłatę kwoty 998,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

(pозew w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 2-6v)

W dniu 21.2. 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 55595/18, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 6)

Postanowieniem z dnia 19.3.2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k.9v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego E. S. kwoty 998,55 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu jako zobowiązanego na podstawie kompleksowej umowy z dnia 29.7.2016r do płacenia powodowi należności za energię. Powód wskazał, że wywiązał się ze swojego zobowiązania oraz spełnił wszystkie wynikające z umowy świadczenia, zaś pozwany, w/w opłat wg wystawianych faktur nie zapłacił. E. S. zaprzestała uiszczania opłat za energię elektryczną dostarczaną przez powoda i nie uregulowała należności objętej fakturami nr:

- (...) F na kwotę 294,63 zł ,
- (...)/1F na kwotę 508, 46 zł ,
- (...)/1F na kwotę 158,71 zł,
- (...)/1F na kwotę 35,61 zł,

i notą odsetkową nr (...) na kwotę 2,42 zł, wraz z odsetkami oraz kosztami postępowania.

(pozew – k. 2-6v, pismo procesowe k.13.)

Pozwany w sprzeciwie wniósł o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa w całości z powodu tego, że, roszczenie jest przedawnione.

(sprzeciw – k. 7v)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29 .7. 2016 r. E. S. zawarła z (...) S.A. w G. umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) dotyczącą sprzedaży i dostawy energii elektrycznej do lokalu przy pl. (...) w G., na czas nieokreślony ze wskazaniem ,że rozliczenie będzie następowало poprzez bezpośredni układ pomiarowo-rozliczeniowy.

okoliczność bezsporna, a nadto umowa- k. 22-22v, 40-40v , wniosek o zawarcie w/w umowy k. 44,protokół zdawczo-odbiorczy, k. 42, wydruk z kw (...), k.42v-3v

(...) S.A. w G. wystawiła następujące faktury VAT:

- nr (...) F na kwotę 294,63 zł, z terminem płatności 18.9.2017r
- nr (...)/1F na kwotę 508, 46 zł , z terminem płatności 25.9.2017r
- (...)/1F na kwotę 158,71 zł, z terminem płatności 26.10.2017r,
- (...)/1F na kwotę 35,61 zł, z terminem płatności 26.10.2017r,i notę odsetkową z faktury nr (...) na kwotę 2,42 zł, z terminem płatności 25.9.2017r

Ostatecznie żądając w pozwie kwoty 998,55 zł za zużycie energii elektrycznej w okresie pomiędzy kwietniem 2017r, a październikiem 2017r. Umowa nie została zmieniona, aneksowana.

okoliczności bezsporne, a nadto umowa, k. 22-22v, 40-40v, ogólne warunki umów kompleksowych , k. 23-25v, faktury VAT – k. 20-21,37-39, nota odsetkowa, k.19,46

Pismem z dnia 17.11.2017r, (...) S.A. w G. wezwała E. S. do zapłaty łącznej kwoty 545,45 zł z tytułu faktur nr: (...)/1F i (...)/1F oraz noty odsetkowej nr (...),

okoliczność bezsporna, a nadto wezwanie do zapłaty - k.26

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że strony ostatecznie nie negocjowały ich mocy dowodowej. Sąd pominął dowód z zeznań pozwanego, albowiem, materiał dowodowy w tej sprawie jest spójny, oparty na dokumentach, które obrazują stan faktyczny wystarczająco i nie był negowany przez pozwanego.

W niniejszej sprawie bezsporne było, że powoda i pozwanego łączyła umowa, zgodnie z którą powód sprzedawał pozwanemu, jako najemcy lokalu mieszkalnego energię elektryczną i zapewniał usługę dystrybucyjną energii elektrycznej do obiektu zlokalizowanego w G. przy pl. (...). Niesporne było także to, że roszczenie stanowiące przedmiot niniejszego postępowania dotyczy okresu, w którym pozwany, mieszkający jako właściciel lokalu, był odbiorcą dostarczanej przez powoda energii elektrycznej. Nadto pozwany, nie zmodyfikował umowy z powodem, ani nie wskazał np. nowego adresu zamieszkania, więc w żaden sposób powszechnie stosowany i uznany, a także opisany w przepisach prawa cywilnego i umowie, a także ogólnych warunkach dla umów kompleksowych powoda nie zareagował na okoliczność, że korzysta z energii elektrycznej, wystawiane są faktury, których nie opłaca w terminach i do tej pory. W niniejszej sprawie bezsporne było też to, że obowiązkiem pozwanego było uiszczanie opłat za energię elektryczną w oparciu o rozliczenia poprzez odczyty bezpośrednie z układu pomiarowo-rozliczeniowego i na tej podstawie wystawiane faktury. Z tego obowiązku przestał się wywiązywać w kwietniu 2017r. Spór w niniejszej sprawie sprowadza się do ustalenia czy po stronie pozwanej istnieje zaległość w opłatach za dostarczoną przez powoda energię, a w konsekwencji, czy pozwany jest, czy nie jest rozliczony z umowy nr (...) za okres od kwietnia do października 2017r. Nadto, czy roszczenie powoda uległo przedawnieniu.

Przechodząc do zasadniczego zarzutu pozwanego jakoby doszło do przedawnienia dochodzonego w niniejszym postępowaniu roszczenia, należy wskazać, iż zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że łącząca pozwanego i powoda umowa wynika z prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej.

W oparciu o przedstawione dokumenty można przyjąć, iż wymagalność roszczeń powoda przypadała najpóźniej we wrześniu 2017r, najpóźniej w październiku 2017r, więc na dzień 15.1. 2018 r., tj. na dzień wniesienia pozwu nie upłynęły 3 lata od żadnej z dat wymagalności roszczeń powoda zgłoszonych w tej sprawie.

Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego okoliczność wpłaty kwot żądanych przez powoda, a wynikających z wystawionych faktur VAT, ani potwierdzającego okoliczność, że nie ma takiego obowiązku. Należy stwierdzić, że powód wywiódł swoje roszczenie z okoliczności zamieszkiwania pozwanego i korzystania z poboru energii elektrycznej przez pozwanego, a dostępnej z powodu zawarcia wcześniej umowy przez pozwanego, a także niewypowiedzenia tej umowy zawartej na czas nieokreślony. Pozwany nie tłumaczy się, dlaczego nie dokonywał wpłat zgodnie z przedstawianymi fakturami, nie kwestionuje ich wysokości, sposobu rozliczenia w nich przedstawionego. Zdaniem Sądu Jego postawa służy li tylko odsunięciu w czasie konieczności rozliczenia się z powodem z zawartej umowy, z której nie wywiązywał się w czasie wskazanym w fakturach jako termin zapłaty.

Należy podkreślić, że pozwany nie kwestionował samej wysokości żądania powoda, a z przedstawionych przez powoda dokumentów w postaci umowy, faktur VAT i raportu odczytów jednoznacznie wynika zarówno wysokość jak i podstawa dochodzonych od pozwanego roszczeń.

Mając na uwadze powyższe Sąd, na podstawie art. 535 kc / Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę./w zw. z art. 555 k.c./ Przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw oraz wody./ oraz art. 481 § 1 i 2 k.c., uwzględnił żądanie pozwu w całości i zasądził od pozwanego

- na rzecz powoda kwotę 998,55 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 294,39 zł od dnia 19.09.2017 r. do dnia zapłaty;

- 508,46 zł od dnia 26.09.2017 r. do dnia zapłaty;

- 1,38 zł od dnia 15.01.2018 r. do dnia zapłaty;

- 158,71 zł od dnia 27.10.2017 r. do dnia zapłaty;

- 35,61 zł od dnia 27.10.2017 r. do dnia zapłaty;

w pkt I wyroku.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Oczywistym jest, że również w zakresie żądanych odsetek pozew jest w pełni uzasadniony. Sąd zasądził odsetki ustawowe od poszczególnych kwot od daty następującej po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 102 k.p.c., § 6 pkt 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą. Na koszty postępowania w tej sprawie składa się: kwota 947 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, kwota 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu i kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.